

om denne boer i et andet Land end vort, men at det staaer hende aabent, naar hun kommer tilbage, her at benytte de Rettigheder, som ere knyttede til Indfødsretten. Resultatet vilde altsaa efter Lovforslaget blive det, at forsaavidt det Land hvort denne Kvinde er bleven gift, ifølge sin Lovgivning ikke betragter Giftermaalet som en Naturalisation af Konen, da mister hun ikke sin Indfødsret her, og hvor det derimod er Tilfældet, at det i Modsetning til hvad vi antage, ansees for en Naturalisation, der vil hun miste sin Indfødsret. — Forsaavidt det maatte være sidste Gang, jeg kommer til at tage Ordet i denne Sag, vil jeg, i Særdeleshed da jeg ikke er Medlem af dette Thing, kun sige, at jeg med stor Forsoielse imødeseer dette Forslags Behandling igjennem et Udvalg.

Mellemann: Seg vil tillade mig et Par Bemærkninger i Anledning af de Ytringer, der fremkom fra den ærede Minister. For det Første vil jeg da fremhæve, at jeg har udtalt, at jeg ikke kjendte disse internationale Bænkfligheder saa nøie, og de Bemærkninger, der følge med Loven, indeholde heller ikke nogen tilstrækkelig fyldig Oplysning om dem, hvorfor jeg ogsaa kun har udtalt mig hypotetisk. Seg har kun sagt, at det forekom mig, idetmindste saaledes som Sagen stod nu, at man ikke burde fordrø af en Mand, at han, fordi han maatte attraae Naturalisation i et fremmed Land, derfor skulde give Slip paa sin danske Indfødsret. Sagen kan vendes noget anderledes, og den kan ogsaa vendes saaledes, som den ærede Minister vendte den, men man kommer dog tilbage til det, at man skalvinge en Mand til at give Slip paa sin danske Indfødsret for at blive naturaliseret i et fremmed Land, og det var det, der forekom mig at være noget Stødende, hvorfor jeg meente, at man burde overveie Sagen i et Udvalg, inden man fik til at opstille en saadan Fordring. — Det er faldet mig ind, — men jeg tør ingenlunde sige, at denne Tanke vil kunne gjøre Fyldest ligesoverfor de Bænkfligheder, man vil imødegaae ved denne Lov — om det maaffee ikke var nok at opstille den Regel, at en Mand kunde blive løst fra sin Indfødsret her

i Danmark, naar han androg derpaa, saaledes at man ikke stillede den Regel op, at han skulde tabe sin Indfødsret, men kun sagede, at naar han selv ansøgte om at blive fri for den, saa kunde han faae Lov dertil. Seg tror, at den Slags Bevillinger allerede nu meddeles, men de have i alt Fald ingen egentlig Hjemmel i Lovgivningen, og det kan derfor ansees for tvivlsomt og ansees af Forskjellige for tvivlsomt, om noget Saadant egentlig kan finde Sted. — Med Hensyn til et andet Punkt vil jeg blot tillade mig den Bemærkning, at jeg ikke paa nogen Maade tror, at den Anskuelse vil lade sig gjenneføre, som den ærede Minister opstillede med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt en dansk Kvinde ved at gifte sig med en Udlandning skulde fortabe sin Indfødsret. Seg tror, at det Spørgsmaal, om en Danfs Indfødsret er fortabt eller ikke, er Noget, som maa afgjøres efter den danske Lovgivning, og jeg tror ikke, at det i den Henseende paa nogen Maade kommer os ved, hvorledes fremmede Lande opfatte Forholdet. Seg tror ikke, at der findes mange Stater, hvor det ikke skulde være antaget, at en Kvinde naturaliseres ved at gifte sig med en Indfødt, det er vistnok den almindelige Mening, men jeg tror ikke, at det kan vedkomme dette Spørgsmaal, naar det fremstiller sig til Afgjørelse af danske Autoriteter. Kommer en saadan Kvinde og gjør Krav paa at nyde Enkepensjon eller Hævning fra et Kloster, og man da siger til hende: Du har jo ikke længere Indfødsret, og denne Sag derefter bringes til Afgjørelse ved Domstolene eller af Administrationen, saa mener jeg, at disse ved Bedømmelsen af det Punkt, om hun har mistet sin Indfødsret eller ikke, udelukkende have at gaae efter den danske Lovgivning, og det saameget mere, som der slet ikke kan udledes Noget deraf, at hun har faaet Indfødsret i et andet Land, idet det ingenlunde er nogen anerkjendt Anskuelse, hvæken her eller andre Steder, at man fortaber sin Indfødsret ipso facto, fordi man faaer Indfødsret et andet Sted; det kan man slet ikke gaae ud fra som noget Givet. Seg vil blot med Hensyn til dette Punkt, som forøvrigt ikke saaledes foreligger, at det behø-